

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

19. června 2019*

„Kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost – Zaslání žaloby telefaxem – Podání originálu žaloby kanceláři Tribunálu po uplynutí lhůty – Prodlení při poštovní přepravě – Pojem ‚vyšší moc nebo náhoda‘ “

Ve věci C-660/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 24. listopadu 2017,

RF, s bydlištěm v Gdyni (Polsko), zastoupená K. Komar-Komarowskim, radcem prawnym,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená J. Szczodrowskim, G. Meessenem a I. Rogalskim, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, C. Toader, A. Rosas (zpravodaj), L. Bay Larsen a M. Safjan, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 24. ledna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: polština.

Rozsudek

- 1 V rámci svého kasačního opravného prostředku se RF domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2017, RF v. Komise (T-880/16, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2017:647), kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou její žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 5925 final ze dne 15. září 2016, jímž byla zamítnuta její stížnost ve věci COMP AT.40251 – železniční doprava, spediční služby (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Statut Soudního dvora Evropské unie

- 2 V rámci Hlavy III statutu Soudního dvora Evropské unie, nadepsané „Řízení před Soudním dvorem“, článek 45 stanoví:

„Jednací řád stanoví prodloužení procesních lhůt z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.“

- 3 Článek 53 první a druhý pododstavec Hlavy IV tohoto statutu týkající se Tribunálu stanoví:

„Řízení před Tribunálem se řídí Hlavou III.

Řízení před Tribunálem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem. [...]“

Jednací řád Tribunálu

- 4 Jednací řád Tribunálu ze dne 4. března 2015 (Úř. věst. 2015, L 105, s. 1), který vstoupil v platnost dne 1. července 2015, obsahuje hlavu III nadepsanou „Přímé žaloby“ a v ní první kapitola nadepsanou „Obecná ustanovení“. Tato kapitola je rozdělena do pěti oddílů, z nichž čtvrtý, který se týká lhůt, obsahuje články 58 až 62 tohoto řádu.

- 5 Článek 58 jednacího řádu Tribunálu upravující počítání lhůt stanoví:

„1 Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách, ve statutu i v tomto jednacím řádu se počítají takto:

[...]

- b) lhůta vyjádřená v [...] měsících [...] končí uplynutím dne, který se v posledním [...] měsíci [...] svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo byl učiněn úkon, od nichž se lhůta počítá; není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících [...] v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;

[...]“

- 6 Článek 60 tohoto řádu, nadepsaný „Prodloužení procesních lhůt z důvodu vzdálenosti“, stanoví:

„Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.“

- 7 Článek 73 uvedeného řádu, nazvaný „Předkládání podání v listinné podobě soudní kanceláři“, v odstavci 3 stanovil:

„Odchylně od čl. 72 odst. 2 věty druhé jsou den a hodina, kdy je úplná kopie podepsaného originálu podání [...] doručena do soudní kanceláře telefaxem, rozhodné pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný originál podání, spolu s přílohami a kopiemi uvedenými v odstavci 2, je doručen do soudní kanceláře do deseti dnů poté. Článek 60 se na tuto desetidenní lhůtu nepoužije.“

- 8 Tento článek 73 byl při změně jednacího řádu Tribunálu ze dne 11. července 2018 (Úř. věst. 2018, L 240, s. 68) vypuštěn a pro podávání procesních písemností bylo zavedeno povinné používání aplikace „e-Curia“.
- 9 Podle článku 126 jednacího řádu Tribunálu platí, že je-li určitý návrh zjevně nepřijatelný, může Tribunál kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž by pokračoval v řízení.

Prováděcí předpisy k jednacímu řádu Tribunálu

- 10 Body 79 až 81 v části III. A.2 Prováděcích předpisů k jednacímu řádu Tribunálu (Úř. věst. 2015, L 152, s. 1), která se týká předkládání podání a jejich příloh telefaxem, stanovily:

„79. Datum předložení podání telefaxem je pro účely zachování lhůty rozhodné pouze tehdy, pokud je originál telefaxem zasláného dokumentu, vlastnoručně podepsaného zástupcem, doručen do soudní kanceláře do deseti dnů poté, jak stanoví čl. 73 odst. 3 jednacího řádu.

80. Originál dokumentu vlastnoručně podepsaného zástupcem musí být odeslán bez odkladu, neprodleně po odeslání telefaxem, aniž jsou v něm provedeny sebemenší opravy nebo změny.

81. V případě odchylek mezi originálem dokumentu vlastnoručně podepsaného zástupcem a kopií dříve doručenou do soudní kanceláře telefaxem je rozhodným datem přijetí datum předložení tohoto podepsaného originálu.“

Skutečnosti předcházející sporu a napadené usnesení

- 11 Vzhledem k tomu, že žaloba RF je žalobou na neplatnost, měla být v souladu s čl. 263 odst. 6 SFEU podána ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne zveřejnění rozhodnutí, proti němuž směřuje, od jeho oznámení či ode dne, kdy se o něm RF dozvěděla.
- 12 Sporné rozhodnutí bylo v tomto případě RF oznámeno dne 19. září 2016. Dvuměsíční lhůta pro podání žaloby, prodloužená podle článku 60 jednacího řádu Tribunálu o deset dnů z důvodu vzdálenosti, tedy uplynula o půlnoci dne 29. listopadu 2016.
- 13 Dne 18. listopadu 2016 doručila RF kanceláři Tribunálu telefaxem žalobu na neplatnost. Podepsaný originál této žaloby však došel kanceláři Tribunálu až 5. prosince 2016, tedy po uplynutí desetidenní lhůty od doručení telefaxu ve smyslu čl. 73 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.
- 14 Dopisy ze dne 20. prosince 2016, 7. března 2017 a 19. června 2017 požádala kancelář Tribunálu navrhovatelku o informace ohledně data, k němuž jí bylo sporné rozhodnutí oznámeno, a o vysvětlení pozdního podání žaloby.
- 15 V dopisech ze dne 28. prosince 2016, 28. dubna 2017 a 27. června 2017 poskytla navrhovatelka požadované vysvětlení.

- 16 V dopise ze dne 28. prosince 2016 RF konkrétně uvedla, že v listinné podobě byla žaloba zaslána Tribunálu tentýž den jako kopie zasláná telefaxem, tedy v co nejrychlejším sledu po ní. Podle navrhovatelky bylo důvodné se domnívat, že bude žaloba v listinné podobě doručena Tribunálu před uplynutím desetidenní lhůty. To, že ji Tribunál obdržel až dne 5. prosince 2016, je třeba považovat za výjimečné prodloužení ve smyslu čl. 45 odst. 2 ve spojení s čl. 53 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie. To podle ní potvrzuje i skutečnost, že desetidenní lhůtu považuje za přiměřenou jak jednacím řádem Tribunálu, tak prováděcí předpisy k tomuto jednacímú řádu (bod 80). RF je toho názoru, že na žalobu by se mělo pohlížet tak, že byla podána ve stanovené lhůtě.
- 17 Ve svém dopise ze dne 27. června 2017 RF přiložila dokumenty dokládající, že zásilka obsahující podepsaný originál žaloby byla podána u hlavního poskytovatele poštovních služeb v Polsku, Poczty Polskiej, dne 18. listopadu 2016. Tato skutečnost podle ní dokládá, že vynaložila náležitou péči, aby žalobu v listinné podobě podala do deseti dnů od jejího zaslání telefaxem. To, že se zásilka k datu 2. prosince 2016 stále nacházela v Polsku a byla kanceláři Tribunálu doručena až 5. prosince 2016, tj. 17 dní po zaslání telefaxu, jí podle jejího názoru nelze klást k tíži.
- 18 RF v tomto dopise rovněž poukázala na to, že zaslání žaloby v listinné podobě svěřila společnosti Poczta Polska vzhledem k zárukám, které tento veřejný hospodářský subjekt nabízí. RF dále uvádí, že od podání zásilky s žalobou se tato zásilka nacházela zcela mimo její kontrolu.
- 19 Tribunál nejprve v bodě 15 napadeného usnesení připomněl, že lhůty pro podání žaloby stanovené v článku 263 SFEU jsou kogentní a poté v bodě 16 uvedeného usnesení konstatoval, že se od těchto lhůt lze odchýlit pouze ve zcela výjimečných případech náhody nebo vyšší moci.
- 20 V bodech 17 a 18 napadeného usnesení Tribunál připomenul, že podle judikatury Soudního dvora mají pojmy „vyšší moc“ či „náhoda“ objektivní část týkající se neobvyklých okolností nesouvisejících s osobou žalobce a subjektivní část zahrnující povinnost této osoby předem se zabezpečit proti následkům neobvyklé události tím, že učiní přiměřená opatření, která nevyžadují nepřiměřeně velkou oběť. Žalobce konkrétně musí pečlivě sledovat průběh zahájeného řízení, a prokázat zejména, že vynaložil náležitou péči za účelem dodržení stanovených lhůt. Pojmy „vyšší moc“ a „náhoda“ se tedy nevztahují na situaci, kdy by obezřetná a informovaná osoba objektivně mohla předejít tomu, aby došlo k marnému uplynutí lhůty pro podání žaloby.
- 21 Tribunál v bodě 19 uvedeného usnesení uvedl, že za „náhodu“ nebo „vyšší moc“ lze považovat pouze událost, které se nelze vyhnout, a proto je rozhodujícím důvodem pro marné uplynutí lhůty.
- 22 V bodě 20 napadeného usnesení Tribunál rozhodl, že skutečnost, že čl. 73 odst. 3 jednacímú řádu stanoví desetidenní lhůtu, neznamená, že doručení zásilky obsahující podepsaný originál žaloby ve lhůtě delší než deset dnů lze považovat za náhodu nebo zásah vyšší moci. V bodě 21 uvedeného usnesení zdůraznil, že pomalost poštovní přepravy nemůže sama o sobě být považována za náhodu či zásah vyšší moci, na které se může žalobce odvolávat, ledaže jsou dány jiné zvláštní okolnosti, jako je administrativní selhání, přírodní katastrofa či stávká.
- 23 V bodě 26 napadeného usnesení Tribunál konstatoval, že navrhovatelka v odpověď na žádost Tribunálu o informace pouze uvedla, že zaslala zásilku s podepsaným originálem žaloby doporučeným dopisem s doručenkou a že se dle svých zkušeností domnívala, že zasláný dokument bude doručen kanceláři Tribunálu před uplynutím desetidenní lhůty. Tribunál konstatoval, že navrhovatelka má povinnost sledovat s náležitou péčí poštovní přepravu zásilky, avšak nepředložila v tomto ohledu žádný důkaz.
- 24 Tribunál dále v bodě 27 uvedeného usnesení konstatoval, že RF neuplatnila žádné jiné zvláštní okolnosti jako administrativní selhání, přírodní katastrofu nebo stávká.

- 25 V bodě 28 uvedeného usnesení tak Tribunál dospěl k závěru, že navrhovatelka nepředložila požadovaný důkaz o tom, že doba přepravy poštovní zásilky byla rozhodující příčinou marného uplynutí lhůty v tom smyslu, že se jednalo o nevyhnutelnou událost, proti níž se navrhovatelka nemohla předem zabezpečit.
- 26 Tribunál v bodě 29 tohoto usnesení uzavřel, že RF v tomto případě neprokázala působení náhody či vyšší moci, a žalobu na neplatnost proto odmítl jako zjevně nepřipustnou.

Návrhová žádání účastnic řízení před Soudním dvorem

- 27 RF navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení a vrátil věc Tribunálu, aby věc posoudil a vydal rozsudek ve věci samé, proti kterému lze podat kasační opravný prostředek;
  - pokud Soudní dvůr shledá, že jsou splněny podmínky pro vydání konečného rozhodnutí ve věci, aby zrušil napadené usnesení a vyhověl v plném rozsahu návrhovými žádáními předloženými v prvním stupni;
  - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.
- 28 RF rovněž navrhuje, aby byly jako nové důkazy přijaty určité dokumenty.
- 29 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl;
  - uložil RF náhradu nákladů řízení.

K návrhu na přijetí nových důkazů

- 30 Návrh na přijetí nových důkazů je třeba zamítnout. Podle čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie je totiž kasační opravný prostředek omezen na právní otázky, a nikoli posouzení skutkového stavu, takže ve fázi kasačního opravného prostředku nejsou přípustné nové důkazy [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 1995, *Henrichs v. Komise*, C-396/93 P, EU:C:1995:280, bod 14, jakož i usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. ledna 2008, *Provincia di Ascoli Piceno a Comune di Monte Urano v. Apache Footwear a další*, C-464/07 P (I), nezveřejněné, EU:C:2008:49, bod 12].

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 31 RF vznáší na podporu kasačního opravného prostředku čtyři důvody.

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 32 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícím z porušení článků 45 a 53 statutu Soudního dvora Evropské unie RF vytýká Tribunálu, že v bodech 17 až 22 napadeného usnesení nesprávně připodobnil pojem „vyšší moc“ pojmu „náhoda“. RF s odkazem na bod 22 usnesení ze dne

30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise (C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256), připomíná, že desetidenní lhůta z důvodu vzdálenosti stanovená v jednacím řádu Tribunálu odpovídá časovému úseku, během něhož by měly být všechny zásilky adresované z jakéhokoli místa v Unii doručeny kanceláři Tribunálu, avšak nelze vyloučit, že bude tato lhůta překročena. Dovojuje z toho, že uplynutí této lhůty z důvodů na straně poštovního doručovatele nesporně spadá mezi náhody, tj. nepředvídatelné okolnosti.

- 33 Pro tento argument podle ní svědčí i bod 80 Prováděcích předpisů k jednacímu řádu Tribunálu, podle něhož musí být originál dokumentu vlastnoručně podepsaného zástupcem odeslán bez odkladu, neprodleně po odeslání telefaxem.
- 34 RF konečně tvrdí, že výklad pojmu „náhoda“, který Tribunál podal v napadeném usnesení, vede k diskriminaci, neboť účastník řízení s bydlištěm či sídlem v Polsku nemůže využít úpravu, která umožňuje účastníkům řízení s bydlištěm či sídlem ve větší vzdálenosti od sídla Tribunálu zaslat žalobu telefaxem. Hrozí-li totiž, že podepsaný originál nebude Tribunálu doručen do uplynutí desetidenní lhůty, zaslání žaloby telefaxem těmto účastníkům nijak nepomůže. Přitom od nich nelze vyžadovat, aby podali žalobu kanceláři Tribunálu osobně.
- 35 V rámci druhého důvodu RF tvrdí, že Tribunál porušil článek 126 svého jednacího řádu, když rozhodl, že je žaloba zjevně nepřijatelná.
- 36 Komise zpochybňuje opodstatněnost těchto důvodů.

Závěry Soudního dvora

- 37 Je třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury týkající se lhůt pro podání žalob mají pojmy „náhoda“ a „vyšší moc“ tytéž znaky a tytéž právní následky. Tribunál se proto nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 17 napadeného usnesení uvedl, že tyto pojmy mají objektivní část týkající se neobvyklých okolností nesouvisejících s žalobcem a subjektivní část zahrnující povinnost tohoto žalobce předem se zabezpečit proti následkům neobvyklé události tím, že učiní přiměřená opatření, která nevyžadují nepřiměřeně velkou oběť (rozsudek ze dne 15. prosince 1994, Bayer v. Komise, C-195/91 P, EU:C:1994:412, bod 32; usnesení ze dne 8. listopadu 2007, Belgie v. Komise, C-242/07 P, EU:C:2007:672, bod 17, a ze dne 30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise, C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256, bod 19).
- 38 Soudní dvůr zdůraznil, že žalobce musí pečlivě sledovat průběh zahájeného řízení a prokázat konkrétně, že vynaložil náležitou péči za účelem splnění stanovených lhůt (rozsudek ze dne 15. prosince 1994, Bayer v. Komise, C-195/91 P, EU:C:1994:412, bod 32; usnesení ze dne 8. listopadu 2007, Belgie v. Komise, C-242/07 P, EU:C:2007:672, bod 17, a ze dne 30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise, C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256, bod 19), a že se pojmy „náhoda“ a „vyšší moc“ nevztahují na situaci, kdy by obezřetná a informovaná osoba objektivně mohla předejít tomu, že by došlo k marnému uplynutí lhůty pro podání žaloby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 1984, Ferriera Valsabbia v. Komise, 209/83, EU:C:1984:274, bod 22, a usnesení ze dne 30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise, C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256, bod 20).
- 39 V tomto konkrétním případě přitom navrhovatelka pouze tvrdí, že k překročení desetidenní lhůty z důvodu vzdálenosti stanovené v jednacím řádu Tribunálu došlo z důvodů na straně poštovního doručovatele, a nedokládá, jak uvedl i generální advokát v bodě 71 svého stanoviska, že učinila všechna vhodná opatření, aby se zabezpečila proti takové události, přičemž zaslání podepsaného originálu ihned po zaslání kopie telefaxem je pouze jedním z opatření, která je třeba za tímto účelem učinit.

- 40 Tento závěr se opírá o judikaturu Soudního dvora, podle níž to, že jednací řád Tribunálu stanoví paušální desetidenní lhůtu pro zaslání originálu po zaslání elektronické verze, neznamená, že dodání zásilky v delší než desetidenní lhůtě představuje náhodu či zásah vyšší moci. Stejně jako paušální lhůta stanovená v článku 60 jednacího řádu Tribunálu umožňuje desetidenní lhůta stanovená v čl. 73 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu zohlednit delší či kratší vzdálenost a různou rychlost poštovních doručovatelů. Tato lhůta tak není maximálním časovým úsekem, v jehož rámci je zaručeno uskutečnění poštovní přepravy, ale odpovídá době, během níž by měly být všechny zásilky adresované z jakéhokoli místa v Unii obvykle doručeny kanceláři Tribunálu s tím, že nelze vyloučit, že tato doba bude delší (obdobně usnesení ze dne 30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise, C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256, bod 22).
- 41 Na rozdíl od tvrzení navrhovatelky není doručení zásilky v delší dodací lhůtě než 10 dnů nepředvídatelnou okolností, nýbrž jde o situaci, která může nastat navzdory informacím od poštovních doručovatelů.
- 42 Nejsou-li dány jiné zvláštní okolnosti, pomalost poštovní přepravy nemůže být sama o sobě považována za náhodu či zásah vyšší moci, proti níž se navrhovatelka nemůže zabezpečit (v tomto smyslu usnesení ze dne 30. září 2014, Faktor B. i W. Gęsina v. Komise, C-138/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2256, bod 23).
- 43 Ze stejných důvodů nelze z bodu 80 Prováděcích předpisů Tribunálu vyvodit závěr, že v případě, že byl originál dokumentu vlastnoručně podepsaného zástupcem odeslán bez odkladu, neprodleně po odeslání telefaxem, považuje se jeho doručení po desetidenní lhůtě za případ náhody či zásahu vyšší moci. Tyto prováděcí předpisy, které obsahují vysvětlení a doporučení pro účastníky řízení upozorňující je na dodržování lhůt, nemohou být v každém případě v rozporu s článkem 45 statutu Soudního dvora Evropské unie, jak jej vykládá judikatura Soudního dvora.
- 44 Pokud jde o existenci údajné diskriminace v důsledku judikatury k pojmu „náhoda“, Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že od unijních předpisů upravujících procesní lhůty se lze odchýlit pouze za zcela výjimečných okolností, v případech působení náhody nebo vyšší moci v souladu s čl. 45 druhým pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie, neboť striktní použití těchto procesních pravidel odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti zabránit jakékoli diskriminaci nebo jakémukoli svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti (nařízení ze dne 8. listopadu 2007 v Belgii v. Komise, C-242/07 P, EU:C:2007:672, bod 16 a citovaná judikatura).
- 45 Pravidlo, že pomalost poštovních služeb nemůže sama o sobě být případem náhody či působení vyšší moci, platí pro všechny bez ohledu na místo jejich bydliště a sídla či místo, odkud byl zaslán dotčený dokument. Aplikace tohoto pravidla brání tomu, aby docházelo k diskriminaci právních subjektů či aby s nimi bylo svévolně zacházeno, jelikož nikdo z nich není upřednostňován při uplatňování a dokládání toho, že došlo k neočekávanému působení vyšší moci či náhody.
- 46 V důsledku toho je třeba první dva důvody kasačního opravného prostředku zamítnout.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 47 RF v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýká, že nesprávně konstatoval, že nedoložila existenci náhody ve smyslu čl. 45 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, a kritizuje v tomto ohledu konstatování uvedená v bodě 26 napadeného usnesení. Tvrdí, že si lze jen obtížně představit jaká „další opatření“ mohla učinit, aby zabránila

prodlení při doručení zásilky, jelikož sledovala průběh přepravy v rámci služby „sledování zásilky – Tracking“, i když od určitého okamžiku ztratila nad zásilkou další kontrolu. Domnívá se, že teze Tribunálu, podle níž mohla ovlivnit lhůtu dodání zásilky, je zjevně neopodstatněná.

- 48 Podle Komise musí být třetí důvod odmítnut jako nepřipustný, jelikož navrhovatelka zpochybňuje posouzení skutkového stavu učiněné Tribunálem, aniž namítá, že zkreslil důkazy.

Závěry Soudního dvora

- 49 Je třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 26 napadeného usnesení připomenul, že sama navrhovatelka uvedla, že zaslala zásilku s podepsaným originálem žaloby doporučeným dopisem s doručenkou, avšak neuvedla, že učinila jiné kroky. V bodě 27 uvedeného usnesení Tribunál konstatoval, že RF neuvedla žádnou zvláštní okolnost jako administrativní selhání, přírodní katastrofu nebo stávkou. V bodě 28 dospěl k závěru, že navrhovatelka nepředložila požadovaný důkaz o tom, že doba přepravy poštovní zásilky byla rozhodující příčinou marného uplynutí lhůty v tom smyslu, že se jednalo o nevyhnutelnou událost, proti níž se navrhovatelka nemohla předem zabezpečit.
- 50 Jde zde přitom o skutková zjištění a posouzení důkazů, jež Soudnímu dvoru nepřísluší kontrolovat, ledaže došlo zkreslení, které však v tomto případě nebylo namítáno. Jak je uvedeno v bodě 30 tohoto rozsudku, pravomoc Soudního dvora se v rámci kasačního opravného prostředku omezuje na právní otázky.
- 51 S ohledem na tato skutková zjištění se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 29 napadeného usnesení konstatoval, že navrhovatelka neprokázala existenci náhody či zásahu vyšší moci.
- 52 Za těchto podmínek musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 53 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku RF tvrdí, že výklad článku 45 statutu Soudního dvora Evropské unie poskytnutý Tribunálem, podle něhož prodlení provozovatele poštovních služeb, jež vedlo k překročení lhůty z důvodu vzdálenosti, nespadá do pojmu „náhoda“, porušuje článek 1, čl. 6 odst. 1 a článek 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950. Tvrdí, že tento výklad vede k nerovnému zacházení v závislosti na místě bydliště či sídla, a je proto diskriminační. Podle RF není takové omezení základních práv nezbytné ani přiměřené sledovanému cíli.
- 54 Komise tvrdí, že čtvrtý důvod je nepřipustný, jelikož je příliš vágní, a v každém případě je nepodložený.

Závěry Soudního dvora

- 55 Je třeba připomenout, že zásada účinné soudní ochrany představuje obecnou zásadu unijního práva, která je nyní vyjádřena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jež v unijním právu odpovídá čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 40 a citovaná judikatura).

- 56 Tato zásada, podle níž musí být každému zajištěn spravedlivý proces, nebrání tomu, aby byly stanoveny lhůty pro podání žaloby (usnesení ze dne 16. listopadu 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert v. Komise, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 48 a citovaná judikatura).
- 57 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že právo na účinnou soudní ochranu není nijak dotčeno striktním používáním právní úpravy Unie týkající se procesních lhůt, které dle ustálené judikatury odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti zabránit diskriminaci nebo svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti (usnesení ze dne 16. listopadu 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert v. Komise, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 49 a citovaná judikatura).
- 58 Z judikatury vedle toho vyplývá, že odchylka od uvedené právní úpravy nemůže být odůvodněna okolností, že se jedná o základní práva. Úprava lhůt pro podání žaloby je totiž kogentní a soudy ji musí aplikovat tak, aby byla zajištěna právní jistota a rovnost před zákonem (usnesení ze dne 16. listopadu 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert v. Komise, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 50 a citovaná judikatura).
- 59 Jak konečně vyplývá z bodu 45 tohoto rozsudku, pravidlo, že pomalost poštovních služeb nemůže sama o sobě představovat náhodu či zásah vyšší moci, umožňuje zabránit diskriminaci právních subjektů či svévolnému zacházení s nimi, jelikož nikdo nesmí být upřednostňován při uplatňování a dokládání toho, že došlo k neočekávanému působení náhody či vyšší moci.
- 60 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný.
- 61 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů nebylo vyhověno, je třeba celý kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 62 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se na základě čl. 184 odst. 1 téhož řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 63 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a RF neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Návrh na přijetí nových důkazů se zamítá.**
- 2) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 3) RF ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Podpisy.